

РЕШЕНИЕ

№ 6240

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4122** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. 1, офис 3, представлявано от М. Д. Р. - Управител, против РЕШЕНИЕ № 20021034 от 14.03.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 8-ми състав по НАХД № 3125/2021 г.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 22-007249/16.02.2021 г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място], с което е наложено на касатора на основание чл. 416, ал. 5 Кодекса на труда /КТ/ от за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 700.00 лева.

Решението се обжалва, като незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не изпраща представител. Представя писмени бележки.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място], редовно уведомен, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, , чрез представителя си моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по депозирана в срок жалба срещу НП № 22-007249/16.02.2021 г.

В хода на съдебното производство пред Софийски районен съд е прието за установено от фактическа страна, че на 16.12.2020 г. е връчен Протокол за извършена проверка на дружеството „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД, в който са отразени констатирани нарушения на трудовото законодателство и са дадени задължителни предписания за тяхното изпълнение. Дадено е задължително предписание за дружеството под № 1, в качеството му на работодател да изплати в пълен размер уговореното трудово възнаграждение на М. В. В., за положен от него труд за м. Юни 2020 г., като срокът за изпълнение на даденото предписание бил до 08.01.2021 г.

На е извършена нова проверка, като на 02.02.2021 г., при приключване на същата е установено, че дружеството не е изпълнило задължителното предписание, дадено под № 1 при предходната проверка. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 415 от КТ.

На основание направените констатации е съставен АУАН № 22 – 007249 на 02.02.2021 г. АУАН е връчен лично на управителя на дружеството - М. Д. Р. на 02.02.2021 г. От страна на дружеството е депозирано възражение срещу издадения АУАН, което е прието за неоснователно.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното пред СРС НП № 22-007249/16.02.2021 г., с което на „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 от КТ за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От

правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващия орган, правилно е приложил закона, като е приел, че размерът на наложената санкция е правилно определен и е в съответствие с тежестта на нарушението и не следва да бъде редуциран.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по отношение на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Спазен е двугодишният срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Нарушението е описано ясно, точно и конкретно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Установено е по несъмнен начин, че е извършено вмененото на дружеството-касатор нарушение. Настоящата касационна инстанция споделя изцяло мотивите, изложени от въззивния съд. Безспорно от събраните в хода на въззивното производство писмени и гласни доказателства се установява, че нарушението на чл. 415, ал. 1 от КТ е осъществено от касатора, като същият в указания му срок не е изпълнил задължително предписание, а именно да изплати уговорено трудово възнаграждение за извършена работа от М. В. В. за месец Юни 2020 г. в размер на 236.67 лв., представляваща чистата сума за получаване на изработените от него 11 дни през месец Юни 2020 г., съгласно ведомост за заплати за месец Юни 2020 г. на основание чл. 128, т. 2 от КТ.

Следователно, правилни са изводите на СРС, че от обективна страна дружеството-касатор е осъществило състава на чл. 415, ал. 1 КТ, тъй като в качеството му на работодател не е изпълнил задължително предписание на контролните органи при ДИТ С..

Относно наведените с касационната жалба доводи за допуснати съществени нарушения при издаването на АУАН и НП, свързани с мястото на извършване на нарушението, настоящият касационен състав намира за неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 270, ал. 1 от КТ, трудовото възнаграждение се изплаща в предприятието, където се извършва работата. Според § 1, т. 2 от КТ „Предприятие“ е всяко място - предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение, обект и други подобни, където се полага наемен труд. В конкретния случай, както в АУАН, така и в НП е посочено, че нарушението е извършено на 09.01.2021 г. в предприятието

на работодателя. Според дружеството-касатор, същото в качеството си на работодател е следвало да изпълни задължителното предписание в отделен обект, находящ се в [населено място], област С. З., където е престирал труд М. В. В.. В тази връзка следва да се има предвид, че с представена пред СРС Заповед за налагане на дисциплинарно наказание № 4/07.10.2020 г., на М. В. В. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ за извършено нарушение на трудовата дисциплина, т.е. към момента на изтичане на срока за изпълнение на даденото предписание – 08.01.2021 г., лицето вече не е полагало труд за дружеството. Следователно, обективно не е било възможно дължимото му се трудово възнаграждение за месец юни 2020 г. да бъде изплатено в обекта, където е работил. Изпълнението на предписанието е следвало да стане именно в предприятието на работодателя, което е идентифицирано в АУАН и НП с посочване на седалище и адрес на управление на дружеството.

Съгласно нормата на чл. 404, ал. 1 от КТ, за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки (ПАМ), конкретно изброени в т. 1-11, като по т. 1 могат да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство.

В настоящия случай, контролните органи на инспекцията по труда са дали задължително предписание на „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД, в качеството му на работодател, със срок за изпълнение до 08.01.2021 г. П. е издадено на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ и подлежи на предварително изпълнение по силата на чл. 405, изр. второ от КТ. Липсват данни същото да е било оспорено по надлежния ред /по реда на АПК/, вследствие на което да е било отменено с влязъл в сила съдебен акт, респективно допуснатото по силата на закона, предварително изпълнение да е било спряно.

Видно от представената пред СРС, разчетно-платежна ведомост за м. 06.2020 г., приобщена към доказателствения материал по делото, в нея липсва подпис на лицето М. В. В., който да удостовери получаването на дължимото трудово възнаграждение. От страна на дружеството-касатор, в хода на административнонаказателното производство не са представени надлежни доказателства за изплащане на дължимото трудово възнаграждение на М. В. В. за м. 06.2020г. В тази връзка, неоснователни са изложените в касационната жалба възражения, че с представената в хода на административнонаказателното и въззивното производство разписка за прием на паричен превод за заплата за м. 06.2020 г. и за м.08.2020 г. /л.111/, изпратена до личния адрес на работника, но върната на подателя като отказана, последният е изпълнил даденото предписание. На първо място, както твърди самият жалбоподател, този паричен превод е изпратен на 23.10.2020 г., т.е. преди даване на предписанието с протокол от 16.12.2020 г. Последното не е оспорено по надлежен ред и е влязло в законна сила. В тази връзка, следва да бъде отбелязано, че възраженията на жалбоподателя досежно правомощието на ДИТ да издава задължителни предписания във връзка с вече прекратени трудови правоотношения са ирелевантни за настоящия правен спор. Последните е следвало да бъдат предявени в евентуално производство по оспорване на задължителното предписание, което не е сторено. Към настоящия

момент, както вече бе посочено, същото е влязло в законна сила и поделжи на изпълнение. След датата на издаденото задължително предписание и до крайния срок на изпълнението му -08.01.2021г., от страна на дружеството- касатор не са представени доказателства за предприемане на действия по неговото изпълнение. Обратно на твърденията в жалбата и в касационната такава, не са ангажирани надлежни доказателства за връщане на изпратения паричен превод. Такива са представени за пощенска пратка с обратната разписка с друг бар код -1050350680017, в която обаче, е вписано че се връщат документи -„заповед“, а не „паричен превод“. Ето защо на отделно основание, съдът приема за недоказано изпълнението на даденото предписание от 16.12.20г. за изплащане на трудовото възнаграждение за м. юни 2020г. на работника В..

В конкретния случай е налице административно нарушение, извършено чрез бездействие в рамките на задължение за определено действие в определен срок, до какъвто извод правилно е стигнал и районният съд. Работодателят не е изпълнил задължителното предписание не само към изтичане на определения в него срок, но и към момента на извършване на повторната проверка.

С обжалваното наказателно постановление на „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД е наложена имуществена санкция от 1 700.00 лв., чийто размер напълно съответства на тежестта на извършеното нарушение предвид периода на проявено бездействие от страна на работодателя да изпълни задължително предписание, свързано със задължението му спрямо работниците и служителите да изплати полагащото им се трудово възнаграждение. Настоящият касационен състав, споделя изводите на СРС, че размерът на наложената имуществена санкция е справедлив, близък до минимално предвидения в закона.

Правилни са изводите на СРС за липса на предпоставки за прилагане на нормата на чл. 28 от ЗАНН, предвид че случаят не разкрива признаци на маловажност по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Съгласно тази норма, за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В конкретния случай от страна на дружеството-касатор в хода на административнонаказателното производство не са ангажирани безспорни доказателства за изпълнение на даденото предписание, което означава, че законовите предпоставки на чл. 415в, ал. 1 от КТ не са изпълнени.

За пълнота, следва да бъде посочено, че неправилно в диспозитива на оспорения съдебен акт е посочено, че наложената имуществена санкция е в размер на 1500 лева, вместо действителната такава, записана в НП – 1700 лева. Доколкото обаче, в мотивите на решението недвусмислено е посочено, че определеното наказание е съответно на степента на обществена опасност на деянието и не следва да се редуцира, то очевидно съдът е съобразил, че същото е близко до минимума. Съдът правилно е вписал в диспозитива на съдебния акт номера и датата на оспореното и потвърдено НП. Ето защо, настоящата инстанция намира, че не са налице основания за касиране на решението на това основание.

При така установеното, решението на СРС следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена, като неоснователна

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20021034 от 14.03.2022 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 8-ми състав по НАХД № 3125/2021 г.

ОСЪЖДА „Ню Проджектс Консулт“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. 1, офис 3, представлявано от М. Д. Р. – Управител ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място] разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80/осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.